

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 2 (34)

спецвипуск до

Всеукраїнського фестивалю науки

*«Наукові виміри освітнього середовища сучасних
коледжів»*

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 2 (34)

Свідцтво про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 4 від 18 травня 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 2(34). – 148с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2020

З М І С Т

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

МАРЦЕНЮК О.Г., РУДА Т.В.

Видавнича діяльність Комунального закладу вищої освіти «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»5

П Е Д А Г О Г І К А О С О Б И С Т О С Т І У В И М І Р А Х П Е Д А Г О Г І Ч Н О Ї М А Й С Т Е Р Н О С Т І

БАРЩЕВСЬКА І.В

Особливості діагностики та педагогічного супроводу дітей із синдромом Аспергера....11

УКРАЇНЕЦЬ І. М.

Гурткова робота як складова частина науково-дослідницької роботи студентів13

НЕНЧИНСЬКА Л.В., ТУРЛЮК С.В.

А на вечорницях дівки-чарівниці. Потоковий виховний захід «Андріївські вечорниці на сучасний лад»16

МАЗУР Т.А.

Виховна година на тему: «Традиції чаювання в різних країнах світу».....22

ОМЕЛЯНЧИК Т.Г., НЕНЧИНСЬКА Л.В.,

Художнє розв'язання Остапом Вишнею одвічних проблем людини та природи, людини та пам'яті, людини та вічності буття, людини та землі, на якій вона живе29

РОМАНУХА Ю.В

Калейдоскоп виховної роботи34

О С В І Т Н І І Н Н О В А Ц І Ї : П Е Д А Г О Г І К А , П С И Х О Л О Г І Я , М Е Т О Д И К А В И К Л А Д А Н Н Я

БЕРЕЗІЙ ІННА

Сучасний вихователь-методист закладу дошкільної освіти38

ВЕГЕРУК ІРИНА

Методика формування іншомовної лексичної компетентності учнів41

ГОРЕЦЬКА ДІАНА, ГРИГОРЯН АЛІНА

Сучасні підходи до формування естетичної компетентності молодших школярів на уроках музичного мистецтва.....46

ЗАТКОВСЬКА МАРІЯ

Проблема організації естетично-творчої діяльності школярів50

ІЩУК ОКСАНА

Особливості організації діагностики потенційно обдарованих дітей55

КУПРЯШОВА ТАЇСІЯ

Використання інтерактивних методів навчання на уроках англійської мови60

ЛАУТА ЛЮДМИЛА

Засоби досягнення результативності у навчанні англійській мові63

ЛЕЛЕКА АНАСТАСІЯ

Використання різних видів наочності в процесі формування мовної компетентності учнів.....67

МАРТИНЮК ОЛЬГА

Діагностика мотиваційного компоненту навчальної діяльності молодших школярів71

МЕЛЬНИК АНАСТАСІЯ

Розвиток образного мислення школярів засобами музичного мистецтва76

ПАВЛОВА ОЛЕКСАНДРА

Психолого-педагогічні особливості взаємодії вчителів та батьків з дітьми підліткового віку81

РИЖУК ГАННА

Формування екологічної свідомості дошкільників засобами природи за В.О. Сухомлинським85

СЛИВА АННА

Використання інформаційно-комунікативних технологій для формування екологічної культури здобувачів дошкільної освіти засобами народної педагогіки89

КНИШ ОЛЬГА

Диференційований підхід у навчанні93

ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ

Комплекс вправ для формування іншомовної монологічної компетентності учнів95

ФЕЄР ВІТАЛІЯ

Методика використання інтерактивної дошки «Smart Board» на уроках англійської мови100

ХОМЕНКО СВІТЛАНА

Формування мовленнєвих компетентностей дітей дошкільного віку в процесі ознайомлення з українськими прислів'ями та приказками103

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ
МОЛОДИХ УЧЕНИХ

НЕНЧИНСЬКА ТЕТЯНА, ДУДКЕВИЧ ІВАН

Міжмовні омоніми108

ЗАБЛОЦЬКА АНЖЕЛІКА

Extension in Lexis of Modern English111

ЗАРІЧАНСЬКА ОЛЬГА, КИРИЛОВСЬКА ЛЕНА

Місце іншомовних запозичень в словниковому складі англійської мови114

МАРТИНЮК ЮЛІЯ

American English in Belles-Lettres119

МІХАЙЛОВА ДІМІТРІЙКА, ТРОФІМЧУК ЄЛІЗАВЕТА

Скорочення у сучасних англомовних ЗМІ: особливості їх використання у пресі та труднощі їх перекладу123

РЕМЕНЯК СОФІЯ, КУЛИК АНЖЕЛІКА

Варваризми в сучасній українській мові127

БАЛИК ТЕТЯНА

Providing Feedback at the English Lesson133

ДУБРОВІНА ОЛЬГА

Indian English and the Linguistic Situation in India136

ФЕЄР ВІТАЛІЯ

English as the Language of International Communication139

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

16) *weak sauce* (adj)

Definition: *Something that is not good quality or something that does not perform well.* The expression originates from the mild hot sauce at Taco Bell. It is a wanna-be sauce, since it is so weak that the spicy flavor is unnoticeable. It does not meet people's expectations for hot sauce.

17) *awesomesauce* (adj)

Definition: *Something really cool.*

18) *hangry* (adj)

Definition: *You are bad-tempered and irritable – you are angry because you are so hungry.*

19) *lookbook* (n)

Definition: *Sets of photographs that promote their collections.* The negative meaning can also indicate the photographs of pretentious people who can think only about fashion.

20) *ear tickler* (n)

Definition: *This is someone who pleases other people with paying them a lot of compliments.* It

may also indicate nice behavior, as well as music that is a joy to listen to [6].

Conclusion. Thus, the central point in the development of a certain language is enrichment and enlargement of its vocabulary. The newly created or borrowed words known as neologisms after a certain period of being perceived as unusual and new entered the stock of the English lexicon as its integral part. The English language is fast at adapting to the changing world and, as it evolves, these new words appear from many different walks of life. Effective communication is impossible without having knowledge of modern trends and tendencies in various aspects of human activity that are immediately reflected in the language on their appearance. We have compiled a list of neologisms commonly used, especially by millennials, on social media and everyday conversation.

REFERENCES

1. The English Effect / P. Howson. – London : British Council, 2013. – 24 p.
2. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов / О.С. Ахманова – М. : Книга по Требованию, 2013. – 608 с.
3. Tooley, A. 15 Cool New English Words That Were Added to Our Dictionaries in 2015 / Antonio Tooley // FluentU [Electronic resource]. – 2015. – Mode of access : <https://www.fluentu.com/blog/english/new-english-words/>.
4. Lue, A. How Meghan Markle Became a Verb / A. Lue // ELLE [Electronic Resource]. – Mode of access : <https://www.ellecanada.com/culture/how-meghan-markle-became-a-verb>.
5. 15 New English Words You Need for 2020 // Oxfordhouse [Electronic Resource]. – Mode of access : <https://oxfordhousebcn.com/en/15-new-english-words-you-need-for-2020/>.
6. Zazulak, S. 11 new English words – and how to use them / S. Zazulak [Electronic resource]. – Mode of access : <https://www.english.com/blog/new-english-words/>.

Стаття надійшла до редакції
20.05.20

МІСЦЕ ІНШОМОВНИХ ЗАПОЗИЧЕНЬ В СЛОВНИКОВОМУ СКЛАДІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

УДК 811.111'373.43

ЗАРІЧАНСЬКА ОЛЬГА, КИРИЛОВСЬКА ЛЕНА

студентки філологічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Науковий керівник: МАРЦЕНЮК О.Г.,

спеціаліст вищої категорії, викладач – методист,

кандидат педагогічних наук, доцент

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Постановка наукової проблеми.

А. А. Реформатський у книзі «Введення в мовознавство» писав: «Немає жодної мови на землі, словниковий склад якої б обмежувався лише власними споконвічними словами. У кожній мові є й іншомовні запозичення. У різних мовах та в різні періоди їхнього розвитку процент цих «не своїх» слів відрізняється» [1. с. 3;].

Дана робота присвячена аналізу іншомовних запозичень в словниковому складі англійської мови. Вибір зазначених параметрів зумовлений позамовними чинниками, такими, як поширення інтернету, глобалізація економіки, зближення культур, що, безумовно, послугували потужним каталізатором активізації мовних процесів, до яких належать і запозичення.

Актуальність обраної теми зумовлена недостатньою кількістю досліджень, присвячених іншомовним запозиченням в словниковому складі англійської мови із огляду на їх походження, кількість, типи та особливості їхньої асиміляції в англійській мові.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У мовознавстві проблема збагачення мови численними іншомовними словами розглядається у багатьох дослідженнях, присвячених іншомовним запозиченням англійської мови. Серед них слід виділити роботи Б. Ажнюка, О. Ахманової, У. Вайнрайха, О. Дьолог, Ю. Жлуктенка, Ю. Зацного, Л. Крисіна, Л. Лисиченко, О. Муромцевої, І. Огієнка, О. Потебні, С. Семчинського, Т. Смілик, Ю. Сорокіна,

Е. Хаугена, О. Чередниченка, Л. Чернікової, А. Янкова. Освоєння іншомовних запозичень у наукових терміносистемах досліджують О. Лисенко, Г. Сергєєва; питання словотвірного освоєння запозичень є об'єктом уваги С. Рижикової, Л. Чурсіної. Д. Мазурик, О. Стишов і О. Тодор розглядають запозичення слів як ефективний сучасний спосіб збагачення словникового складу мови. Особливий внесок у словник англійської мови зробили зарубіжні лінгвісти Th. Bungarten, L. Drozd, D. Hartmann, L. Hoffmann.

Питання про місце нових слів у словниковому складі мови, про принципи їхньої класифікації, про способи організації та функціонування досліджуються у різних аспектах: з точки зору їхнього залучення у мовну систему, з точки зору реалізації в них потенційних можливостей мовної системи, з точки зору їхньої співвіднесеності з економічними, політичними, культурними процесами.

Мета статті полягає в з'ясуванні взаємодії внутрішньомовних та позамовних чинників у процесі запозичення слів та їх місце в складі англійської мови.

Завдання дослідження:

- Проаналізувати особливості вживання англійських запозичень;
- Узагальнити внутрішньомовні та позамовні чинники виникнення англійських запозичень;
- З'ясувати, що процес запозичення іншомовних слів неоднозначно впливає на розвиток англійської мови.

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Роль запозичень (borrowings, loan-words) в різних мовах неоднакова і залежить від конкретних умов розвитку кожної мови. Відсоток запозичень в англійській мові є значно вищим, ніж в інших мовах. В англійській мові порівняно з іншими мовами була можливість запозичувати іншомовні слова за умов безпосереднього контакту: спочатку з іноземними завойовниками, які постійно змінювали один одного на Британських островах, а пізніше завдяки торгівій експансії і колонізаторській активності самих англійців. Підраховано, що кількість одвічних слів в англійському словнику складає лише 30% [7, с. 308;].

Цифра 30% характеризує кількість одвічних слів в словнику, але не дає жодних уявлень про їх вживання. При цьому підрахунку зустрічаються такі одвічні слова, як: have, he, on, good, thing, з якими ми постійно зустрічаємося в розмовній мові, і такі запозичення, як: vehicle, fuselage, chauffeur, neologism, які зустрічаються дуже рідко. Тому, якщо підраховувати відсоток не за словником, а за розмовною мовою, враховуючи кожне слово стільки разів, скільки воно зустрічається, очевидно результат виявиться зовсім іншим. Дійсно, по відношенню до запозичуваних шарів лексики англійська мова володіє певною своєрідністю, і в ній зустрічаються запозичення в таких частинах мови, які в інших мовах залишаються цілком одвічними. Наприклад: займенники they в усіх своїх формах і same, сполучники: tilli though, сильні дієслова: take і thrive запозичені з скандинавської мови.

Було б невірним вважати, що роль слова в мові визначається тим, чи є воно запозиченим чи одвічним. Тим більше, що всі найбільш вживані прийменники, сполучники,

прислівники місця і часу, усі допоміжні і модальні дієслова, майже всі сильні дієслова і майже всі займенники, прикметники з суплетивним створенням ступенів порівняння, всі числівники, за винятком second, million, billion, і також більшість іменників, які позначають звичайні поняття, що постійно беруть участь в акті комунікації, є одвічними словами. З цього випливає, що навіть в сфері лексики англійська мова залишається германською мовою [2. 35-36;].

Той чи інший вплив однієї мови на іншу завжди пояснюється історичними причинами: війни, завоювання, подорожі, торгівля стають причинами тісних взаємозв'язків між різними мовами. Інтенсивність запозичення іншомовних слів є відмінною в різні періоди. В залежності від конкретних історичних умов вона іноді збільшується, а іноді, навпаки, зменшується. При цьому ступінь впливу однієї мови на іншу у значній мірі залежить від мовного фактору, а саме від ступеню близькості взаємодіючих мов, та від того, яка в них спорідненість між собою [4, с. 239;].

Помилкові уявлення щодо проблеми запозичень, які існували в лінгвістиці, торкаються не лише перебільшення їх ролі в розвитку мови. Підхід до цієї теми був одностороннім і формальним. Дослідників цікавили здебільшого джерела і дати запозичень і, в кращому випадку, історичні причини і умови запозичення.

При всій необхідності цих даних обмежуватись ними в жодному разі не потрібно. Тепер вчених цікавить не тільки звідки і чому прийшло запозичене слово, але і те, як воно асимілювалося в мові, як співпало з її граматичною будовою і фонетичними нормами, як змінило своє значення, і які зміни були викликані з його появою в словниковому складі мови, яка його запозичила. Власне кажучи, про необхідність саме такого підходу до запозичень окремі

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

російські вчені зазначали вже давно. Зокрема, відомий російський лінгвіст XIX ст. А. А. Потебня вважав, що неправильно запитувати про те, звідки запозичене слово, а потрібно запитувати про те, що додалося, що було створено в результаті діяльності, яка розвивалась завдяки певному поштовху при запозиченні слова від іншого народу. [10, с. 462;] Але ця точка зору в свій час не отримала схвалення.

А. А. Потебня звертав увагу на творчий елемент в процесі запозичення. „Запозичувати, - говорив він - це означає брати для того, щоб у тебе була можливість внести в скарбницю людської культури більше, ніж отримувати” [10,463] Такий підхід до питання, яке стосується запозичень, дозволяє виявити закономірності, яким підкоряється розвиток словникового запасу мови, пояснити явища, які в ньому відбуваються, і виявити їхні причини, показати зв'язок між історією окремих слів, історією мови і історією народу. Тепер ми спробуємо довести це твердження за допомогою прикладу.

Коли ми розглядаємо розвиток слова *sport*, нам не достатньо знати, що це слово запозичене в середньоанглійський період із давньофранцузької мови, в якій воно писалося як *desport* і походило від пізньолатинського слова *disportus*. Важливо те, що слова *disport* і *disportus* означали відвертання, відхилення, що під час запозичення відбулась спеціалізація значення, і в середньоанглійській мові це слово мало більш загальне значення, ніж тепер, маючи значення „розвага, спорт, веселість, жвавість”. Легко помітити, що поряд з цим словом в той період англійською мовою були запозичені багато слів з французької мови, які були пов'язані з розвагами вельмож (панства). [3, с. 113;] Це пояснюється тим фактом, що після того, як в XI столітті норманські барони

стали повновладними господарями країни, рештки англосаксонського панства засвоювали їх побут, традиції і одночасно норманський діалект давньофранцузької мови. Відтак, це слово підкоряється англійській системі граматичних змін іменників, отримуючи у множині закінчення -s. В ньому не тільки замінено всі звуки англійськими і читається остання літера t, але і відпадає, оскільки це явище часто зустрічається саме в французьких запозиченнях, перший склад, в результаті чого слово в звуковому відношенні ще більше уподібнюється одвічним англійським словам, для яких характерна односкладність. В новоанглійській мові це слово зазнає ще деяких змін в семантиці і позначає фізичні вправи, безпосередньо у вигляді ігор і змагань, саме з цим значенням і в своїй новій формі воно знову запозичується назад французькою мовою та іншими мовами і набуває значення інтернаціонального слова. В словниковому запасі англійської мови паралельно зберігається і дієслово *disport* – „розважатися”, яке виявляється маловживаним [5, с. 58;].

Внаслідок системного характеру мови загалом, і зокрема лексики, ніяке нове поповнення словника запозиченими словами не може пройти безслідно для решти словникового запасу. Зазвичай, запозичене слово набуває одне чи декілька значень слів, які семантично є близькими до нього, і які вже раніше існували в мові. При цьому відбувається перегруповання в структурі змісту, тобто, будь-яке другорядне значення може стати центральним і навпаки. Нерідко відбувається і витіснення слів з мови, які є з новим словом близькими за значенням [6, с. 23;]. Відбувається це тому, що тривале співіснування цілковитих синонімів в мові є неможливим, відтак завжди їх значення

ліквідуються або розмежовується, чи з мови витісняються непотрібні слова.

Взаємодію запозичень і словникового складу мови, яка їх запозичила, можна прослідкувати з історії слів, які позначають поняття „працювати, трудитися”, які є синонімами одвічному *to work*. Наведемо приклад запозичення в середньоанглійській період дієслів: *labouren*– „трудитися, прикладати великих зусиль” (від давньофранцузького *labouger*- лат. *laborare*) і *travaillen*- „важко трудитися” (від давньофранцузького *travatiller*- лат. *tre paliare* „мучити”), перше з цих дієслів, є близько синонімічним одвічному англійському слову *swincan*, витіснило останнє із загальнонародної мови у деякі територіальні діалекти. Друге дієслово *travailler* не витримало конкуренції з одвічним дієсловом *werken* і тому відбулися значні зміни в структурі його змісту [9. с. 208;]. З XVI століття його основним значенням стає „подорожувати” (в сучасній англійській мові *totravel*). В цьому значенні воно витісняє одвічне дієслово *lithen* - *lidan* „подорожувати”, яке до появи дієслова *travailler* вже було маловживаним. Згодом англійська мова запозичила давньофранцузький іменник *travail*, який в перекладі означав важку працю і муки при пологів. Він мало змінив свій фонетичний вигляд, але зберіг типовий для французької мови наголос на другому складі [træ'veil]. Від нього було створено і відповідне дієслово *totravail* - важко трудитись і мучитись під час пологів. В результаті з'являється так звана дублетна пара *totravel*- *totravail* [9. с. 210;].

Спільний вплив історико-лінгвістичних і історико-економічних причин на розвиток групи семантично-близьких слів цікаво спостерігати на прикладі англійських слів, якій означають „фортеця”. Давньоанглійське слово *burgh* означало „фортеця, замок,

укріплення”. В XI столітті норманські барони принесли з собою слово *castel*, яке було здрібнілою формою від латинського слова *castra*, яке позначало той тип феодальних фортець, які вони будували і в яких вони проживали. Після того, як в середньоанглійську мову проникло слово *castel*, слово *burgh* втратило значення „замок” і „фортеця”, але зберегло значення – „укріплене місто”. Це значення зберігалось до того часу, поки винайдення пороху не викликало перевороту в фортифікаційній техніці. Для нових систем фортець, які з'явилися, використовувалось запозичене на початку XIV століття давньофранцузьке слово *forteresse*. В XV столітті слово *burgh* втрачає значення „укріплене місто”, але центральним стає значення „місто, яке володіє муніципалітетом, певними привілеями і посилає представників в парламент”, яке з'явилося із зростанням міст і в зв'язку з їх економічним і політичним розвитком. Наступне його значення є дещо видозміненим, тому в сучасній англійській мові існує форма слова *borough*, яка є одиницею адміністративного поділу. Таким чином, полісемантичне слово - це слово, яке постійно втрачало частину своїх значень і семантично видозмінювалось при появі в мові французьких синонімів [6. с. 60;].

В інших випадках, якщо слова були моносемантичними і належали до такої сфери лексики, в якій французький вплив був особливо інтенсивним, одвічні слова змінювали свої значення, стилістично розмежовувались з своїми іншомовними синонімами чи були цілком витіснені з мови. Так, давньоанглійське слово *scud*- в сучасній англійській мові *shroud*, означає „одяг” [8. с. 200;].

Слід зазначити, що запозичені слова, які закріпились в мові, не завжди витісняють відповідні одвічні слова. Викликані ними

МОВА, КУЛЬТУРА ТА ПЕРЕКЛАД У ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ УЧЕНИХ

зміни в словниковому складі можуть проявитися в стилістичному перегрупованні чи в розмежуванні значень. Наприклад, запозичені слова *people* (франц. *peuple*) і *remain* (давньофранц. *remainder*) відтіснили одвічні слова *folk* і *abide*, перше в розмовну, а друге в поетичну сфери вживання. При цьому слово *folk* отримало дещо специфічний емоціональний відтінок і додаткове значення. Воно вживається тоді, коли ми говоримо про свою сім'ю, про своїх земляків, односельчан та ін. Це слово є широко вживаним в народній розмовній мові і в народній творчості і не дарма входить до складу терміну *folklore*.

Висновки. Загальний закон про систематизацію явищ мови, який відноситься

до проблеми запозичень, можна відповідно сформулювати таким чином: будь-які зміни в словниковому складі мови у вигляді проникнення іншомовних запозичень спричиняють семантичні і стилістичні зміни в словах, які вже існують в мові, і зрушення в синонімічних групах.

Зрештою, закономірності в запозиченні слів відображають складні форми культурних контактів протягом століть. Традиційно для того, щоби слово увійшло в мову, почало широко використовуватись і було занесено до словника, спливало одне чи два десятиліття. Однак, у сучасному світі стан речей з появою інтернету змінився, і тепер на це вистачає й декількох днів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Реформатский А.А. Введение в языковедение. Учебник для вузов / Под ред. В.А. Виноградова. 5-е изд. М.: Аспект Пресс, 2004.
2. Войтенко К. Класифікація запозичень в сучасних лінгвістичних дослідженнях [Електронний ресурс] / Катерина Войтенко. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/7_NMIV_2010/Philologia/60103.doc.htm
3. Гончаренко Л.О. Функціональний аспект запозичень / Л.О. Гончаренко // Актуальні проблеми слов'янської філології. – 2010. – Вип. XXIII. – Ч.
4. – С. 294–300. 4. Дундій Н.П. Лексичні запозичення у глобалізаційних процесах міжкультурної комунікації та діалогу культур / Н.П. Дундій // Вісн. Дніпропетр. ун-ту ім. Альфреда Нобеля. Сер. «Філол. науки». – 2011. – № 2 (2). – С. 251–257.
5. Дундій Н.П. Класифікація лексичних запозичень у німецькій мові / П.Н. Дундій // Лінгвістика XXI століття: нові дослідження і перспективи. — К.: Логос, 2011. — С. 120- 126.
6. Durkin P. Borrowed Words: A History of Loanwords in English. — Oxford University Press, 2014. — 512 p.
7. Quirk R., Wrenn C.L. An Old English Grammar. — London: Methuen, 1955. — 176 p.
8. Doi S., Japanese Loanwords Found in the Oxford English Dictionary and Kämpfer's the History of Japan. — 2013. — 197 p.
9. Salazar D. Lexical bundles in Philippine and British scientific English. Philippine Journal of Linguistics. — Oxford University Press, 2010. — 94-109 pp. 10. Caldwell R. A comparative study of the Dravidian and South Indian Family of Languages. — New Delhi: Asian Education Services, 2007. — 43-54 pp.
10. Caldwell R. A comparative study of the Dravidian and South Indian Family of Languages. — New Delhi: Asian Education Services, 2007. — 43-54 pp